

Štvrtok 10. novembra 2016

Text: Ž 85

¹Pre hudobný prednes. Žalm Kórachovcov. ²Omilostil si, Hospodine, svoju krajinu, vrátil si Jákobových zajatých. ³Odpustil si vinu svojmu ľudu, ich všetky hriechy si zakryl. Sela. ⁴Stiahol si späť svoju prchkosť, upustil si od svojho žhavého hnevu. ⁵Obnov nás, Bože našej spásy, zruš svoju nevôľu voči nám. ⁶Či sa chceš navždy hnevať na nás, či predlížiš svoj hnev na ďalšie pokolenia? ⁷Či nás Ty znova neoživíš, aby Tvoj ľud mal v Tebe radosť? ⁸Ukáž nám, Hospodine, svoju milosť, udeľ nám svoju spásu! ⁹Chcem počúvať, čo Hospodin Boh hovorí, lebo On pokoj oznamuje svojmu ľudu a svojim zbožným, len aby sa nevrátili zase ku bláznovstvu. ¹⁰Iste je blízka Jeho spása tým, čo sa Ho boja, aby sláva Jeho prebývala v našej krajine. ¹¹Milosť a vernosť sa stretnú, spravodlivosť a pokoj sa pobožkajú. ¹²Vypučí vernosť zo zeme a spravodlivosť zhladne z neba. ¹³Potom dá Hospodin aj to, čo je dobré, a naša zem vydá svoj úžitok. ¹⁴Spravodlivosť pôjde pred Ním a spása cestou Jeho krokov.

Piesne: ES č. 643, 648

Zamyslenie nad Božím slovom:

Vyvolený národ je už doma z babylonského zajatia a má sa znova postaviť na nohy. Trest bol prijatý a opatrenia sa znova prijímajú. Izraelci boli neverní Bohu, nepočúvali prorokov, nezmenili si svoje srdcia, a preto prišiel trest a odvečenie do Babylonu. Po niekoľkých desiatkach rokov prichádzajú späť a hľadajú si cesty k Bohu, k sebe. Musia vybudovať všetko od začiatku. Sľubujú Bohu, že sa už nebudú od Neho odkláňať a prosia Ho, aby sa na nich nehneval. Verš 5 sa dá chápať dvojako: 1. aby sa Hospodin k nim vrátil a 2. navráť nás k sebe Ty sám. Súčasťou milosti, o ktorú žiadajú, by mala byť hojná úroda, ktorú naozaj potrebovali.

Ani my nemáme radi tresty. Koľkokrát nie sme ochotní pripustiť si chybu a ani vinu. Ak tak učiníme, robíme pokánie. Pokánie má dve fázy: negatívnu, teda pohľad do minulosti, aby som videl, čo zlé som spravil, uznanie viny a vyznanie Bohu; druhá fáza má byť tá pozitívna – pohľad do budúcnosti, aby som sa vedel vyvarovať predošlých chýb a poučil sa z nich. Múdry človek sa dokáže vyvarovať chýb a zlých obyčajov, ale niektorí z nás sú ako deti, ktoré keď sa popália na ohni, chvíľu ich to bolí a potom zabudnú na bolesť a znova chytia horúcu platňu. Avšak človek so skúsenosťami sa snáď už vie pohnúť dopredu, rozmyslieť si a uvážiť, čo je pre neho dobré a čo nie. Hriech, ktorý konáme, nás odlučuje od Božej prítomnosti a prehľbuje pri nás priepasť medzi nami a samotným Pánom Bohom. Návrat nebýva vôbec jednoduchý – je to zložitý proces. Vďaka Bohu, že On je verný a vie, čo je pre nás najlepšie a vodí nás po cestách. Nechajme sa Ním viesť! Nech nemusíme ísť po ceste života sami, bez Jeho prítomnosti. Nech si volíme cesty, ktoré sú pre nás záštitou milosti, pokoja. Tak sa aj Izraelci vrátili naspäť a znova mohli prebývať doma, vo svojej rodnej krajine, a konečne mohli oslavovať Hospodina v chráme. To my môžeme robiť slobodne: môžeme ísť do chrámu a modliť sa k nášmu Bohu, spievať Mu a počúvať Jeho slová každú nedeľu aj vo sviatok. Nikto nám v tom nebráni. Radujeme sa z toho? Amen.

Modlitba:

Drahý Hospodine, ďakujeme Ti aj v tento deň za to, že nás upomínaš na to, aké zlé sú cesty, kde nie si Ty. Už vieme, že spravodlivosť, pokoj a požehnanie sú len u Teba a v Tebe. Vyučuj aj nás počas našich dní, aby sme od Teba neodchádzali, a tak si nesťažovali život. Často volíme cestu širokú, kde je mnoho ľudí, ale vieme, že len úzka cesta a tesná brána nás vovádzajú do života večného. Dovoľ, aby sme Ti patrili, a maj nás milostivo vo svojich rukách, nech raz, keď sa tu rozlúčime, mohli sme byť pri Tebe v kráľovstve nebeskom. Amen.

Mgr. Zuzana Szabóová, námestná farárka v CZ ECAV Príbovce (TUS)